

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים בעניינים מנהליים

עע"מ 2037/21

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט ע' גרוסקופף

המערער: המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר

נ ג ד

המשיבים: 1. שר הפנים
2. רשות האוכלוסין וההגירה

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים בעת"מ 33134-06-19 מיום 7.2.2021 שניתן ע"י כב' השופטת תמר בזק רפפורט

תאריך הישיבה: א' באייר התשפ"ב (2.5.2022)

בשם המערערת: עו"ד תהילה מאיר; עו"ד דניאל שנהר

בשם המשיבים: עו"ד יצחק ברט

פסק-דין

1. עניינו של הערעור שלפנינו בעתירת המערערת כנגד מדיניות המשיבים הנוגעת לקטינים המצויים בתקופת הביניים שבמהלכה נבחנת בקשת הוריהם להשבת רישיון ישיבת הקבע שהיה ברשותם.

2. לאור השתלשלות הדברים לאחר מתן פסק דינו של בית המשפט קמא ולאור עמדתם הנוכחית של המשיבים, הערעור התייתר במוכן זה שרשמנו לפנינו את הנחיית המשיבים לפיה אם רישיון לישיבת קבע שהיה בידי אדם פקע, ולאחר מכן ניתן לאותו

אדם רישיון לשיבת קבע, ובסמוך לאחר מכן הוגשה בקשה לרישום ילדו של אותו אדם שנולד בחו"ל – אזי הבקשה תיבחן לפי גילו של הילד ביום הגשת בקשת ההורה לרישיון לשיבת קבע. לכן, אם הילד בגר בינתיים, יראו אותו כקטין לצורך נוהל 5.2.0030 ("נוהל הטיפול בבקשה למתן רישיון ישיבה בישראל לקטין שנולד מחוץ לישראל שרק אחד מהוריו רשום כתושב קבע").

רשמנו לפנינו כי הנחיה זו של המשיבים הופצה לעובדי לשכת מזרח ירושלים במינהל האוכלוסין.

3. לאור קבלת הסעד שהתבקש בערעור, המשיבים ישאו בהוצאות המערערת בסך 5,000 ₪.

ניתן היום, א' באייר התשפ"ב (2.5.2022).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט